

המשר לפרשת: במדבר

הקדוש בכוונות כמו ביום כיפור, וכיוון שביום כיפור לא מברכים 'שעשה לי כל צרכי'; לכן אינו זוכר אם ברך, מחמת הדבקות והכוונות כמו ביום כיפור. עד היכן מגיעים הדברים!;

על כן, כתב השל"ה הקדוש: "וצריך להתעורר מאוד בליבו, להתקדש ולתקן מעשיו להיות מוכתר בכתר תורה, כי יום קדוש זה הוא יומא דדינא (יום הדין)...ונידון בו כל אדם על התורה. ובו נקבע כמה חידושים יחדש השנה בתורה (האדמו"ר מגור). לכן, כותב החיד"א הקדוש, ישתדל כל אדם לחדש חידוש בתורה ביום זה, ואם אינו יודע לחדש, ילמד דבר מחודש – "והוא סימן טוב לכל השנה."

אך ידע האדם, שכל הלימוד הקדוש בלילה הזה, נעשה כהכנה לפסגה הגדולה, לרגע הגדול ביותר בחג זה – והוא קריאת עשרת הדיברות שבתפילת שחרית, שכותב הצדיק בעל היסוד ושורש העבודה, שאז היא השעה בו מתבצעת קבלת התורה מחדש לכל אדם, וכיוון כל אדם, כאילו הוא עומד על הר סיני ושומע את עשרת הדיברות מפי הקב"ה. על כן, גדול רגע זה מכל הלילה הקדוש, ולכן יתגבר כל אחד ברגעים אלו להיות עירני ולא להירדם, כפי שכתב הרב פלאגיי זצ"ל כי בשעה זו יש הארה משמיים וגילוי מעמד הר סיני עד אשר יכולים כל החולים להתרפא וכל העקרות יכולות להיפקד, כפי שהיה בזמן קבלת התורה במדבר!;

רגע זה נמשך עד שעת תפילת המוסף, אשר כתב עליה הגאון הרב שמשון פינקוס זצ"ל: "ובעת הגיע תפילת מוסף, הוא עת רצון כשעת הנעילה ביום הכיפורים, אשר מושפעת אז סיעתא דשמיא עצומה של רוחניות לכל השנה, לכן יתחזק האדם שלא להירדם ברגעים יקרים הללו."

"וביום זה", כותב החיד"א זצ"ל, "יעלה לרצון ביותר אמירת התהילים, מפני שהוא יום ההילולא של דוד נעים זמירות ישראל!" "והעיקר שינצל כל רגע ביום זה לעסק התורה", כותב בעל 'החמדת ימים', "מפני ששעה של לימוד ביום זה שקולה כלימוד של יום שלם ברציפות" מועדים לשמחה!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<p><< >> שיחת נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".</p>
<p>שער ג פרק: ע"ז.</p>
<p>>> שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.</p>
<p><< שיחת נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".</p>

עושים לו בדיקה, ומחליפים לו משקפים, (כמובן אם יש צורך). הקשר הוא חשוב מאד.

לצערי יש מורים, שיכול להיות שהם עסוקים מאד, ומזניחים מאוד את הילדים, - מצטברים בעיות והם לא אומרים מילה אחת להורים. לפעמים זו שאלה של 'כבוד', - "מה, אני צריך את ההורים שיעזרו לי בחינוך? אני מסתדר לבד?" אי אפשר לזלזל בהורים, הרבה פעמים אפילו אם ההורים צעירים, בכל זאת אחרי הכל הם ההורים של הילד. הם חיים איתו במשך כל היום, הם מכירים יפה את הטבעים שלו והם יכולים לעזור.

לא צריכים לחכות למורים שיצרו איתנו קשר, אנחנו צריכים ליזום וליצור קשר עם המורה. רוב ההורים שהצליוו בחינוך ילדיהם, הסיבה לכך נעוצה, בכך שהיה קשר טוב בין ההורים למורה. יש כאלה שהצלחה שלהם בחינוך הילדים היא רק ס"ד, והילדים הם משהו מיוחד, אין להו שום הסבר, זה רק גזירת ה'.

יש הורים שנלחמים עם הילדים שלהם שיעשו רע, והילדים נלחמים איתם הפוך, לעשות טוב. אתה רואה הורה שהוא צדיק יסוד עולם, שהוא מחנך את הילדים שלו שיהיו טובים, ומאיךך, הורה מחלל שבת רח"ל וכו' והוא רוצה לקחת את הילד שלו מהישיבה לחלל שבת וכו' והילד נלחם איתו עם כל הכח!.. אתה יושב המום עם שתי התמונות האלה.

ההמשך יובא בעד שבועיים א"ה.

בס"ד					
לפרשת	בהר בחוקותי				
<p>ללא פרסים</p>					
מצא 18 מילים בתפוזרות. במאוזן, במאוּן ובאלכסון.	מצא מימרה מסתרת .				
ח	נ	צ	ו	ע	י
ה	נ	מ	צ	י	א
א	צ	ה	ח	נ	ח
ו	ח	פ	ת	ל	ו
ב	ה	ת	ח	ז	ק
ת	ב	ק	י	ו	מ
צ	ה	ת	ו	ר	ה
מ	ל	ב	כ	ל	צ
מ	ז	צ	ב	ת	ל
ו	ר	ל	ע	ש	ו
ק	ב	צ	נ	ח	ת
כ	ר	ו	ח	נ	ר
ד	ל	פ	נ	י	ו
ב	מ	י	ת	ב	ר
ע	ב	ש	ל	י	מ
ח	מ	צ	ע	מ	ב
נ	ה	ב	ב	ר	פ
ת	ו	י	מ	ו	ק
מ	נ	צ	ח	צ	ה

שבע יובל תבואה עיר רבבה נחשת	עבדך דרור ממכר חומה קוממיות דבר	אמתך פריה בית אחזה ברזל חרב
האם מאת את המשפט:		
וענין מציאת החן תלוי בהתחזקות בקיום התורה בכל לבבו לעשות נחת רוח לפניו יתברך		
מאת : חובת השמירה, החפץ חיים		

סגולת ההצלחה!!!!

הנה נמצאים אנו בפתחו של היום הקדוש, יום מתן התורה, אשר בו נידונים בני אברהם, יצחק ויעקב על חייהם הרוחניים: לכמה תורה זוכו, כמה נחת שלוהה יהיו להם בקיום התורה והמצוות ועד היכן יהוו סיפוק מיוצאי חלציהם בדרך ה'.

אלא שלמריבה הצער, ישנם אנשים רבים המשתדלים ללכת בדרך ה' ואף מחנכים כך את ילדיהם, אלא שלא זוכים הם לראות את ילדיהם עולים בדרך הישרה כפי שרצו. מה הסיבה לכך? והרי עשו כל שביכולתם?..

את התשובה עונה הגמרא (גידי עג) "מה יעשה אדם ויחכס?", עונה הגמרא: "ירבה בישיבה וימעט בסחורה". שואלת הגמרא: "והרי הרבה עשו כן ולא הועיל להם?", עונה הגמרא: "אלא יבקש רחמים ממני שהרכמה שלן."

אדם יכול לעמוד בתורה ולשלוח את ילדיו למוסדות הטובים ביותר, אך הדבר שמבטיח את הצלחתם הרוחנית היא אך ורק התפילה והתחניה לה: את המעשה המדהים הבא סיפר **הגה"צ ר' אלימלך בידמן שליט"א**:
"שמעתי לאחרונה מעשה מיוחד ומחזק מאד: באחת הערים בארץ, התארסה בשעה טובה בת ישראל כשרה וצעונה. לא הייתה זו נערה רגילה, מפני שהיה מדובר בנערה 'בעלת תשובה' אשר החליטה לפני זמן לא רב לעזוב את דרכה וההרגלים שחיה בהם עד עתה, וקיבלה היא על עצמה

לעשות רצון ה' וללכת בדרכו. השמחה הייתה גדולה ונקבע מועד לחתונה.

והנה, בהגיע מועד החתונה, ביקשו מכמה ארגונים של נשים ונערות רבות לעשות חסד ולבוא לשמוח עם הכלה בעלת התשובה, מפני שלא היו לה חברות וקרובות רבות שירקדו איתה וישמחו איתה. אותם ארגונים נענו בשמחה ובאו עם עשרות בנות לשמח את הכלה ביום הגדול בחייה. אחת מאותן נשים שבאו לשמח, החלה לחפש אחר אמא של הכלה על מנת לברך אותה

בברכת 'מזל טוב' ולשמוח עמה, אלא שלמרבה הפתעתה אף אחד לא ידע היכן היא. לאחר חיפושים רבים החדיעו לי כי אמא של הכלה נמצאת במטבח האולם כשהיא ממאנת לבוא ולהשתתף בשמחה.

הדבר עורר תמיהה רבה והיא עשתה את דרכה לכיוון המטבת. והנה, כשנכנסה פנימה הא נדהמה לראות אשה עצובה ובוכה הנראית כאילו חרב עליה עולמה.

"מה קרה? מדוע את בוכה ביום השמח ביותר בחיי בתך, בו נכנסה היא אל חיי הנישואין?", שאלה האשה. האם סיברה תחילה לענות, אך אחר שהפיגה במעט את כעסה ועצבונה אמרה: "כיצד אפשר לשמוח ולרקוד כשהבת שלי שגידלתי כל חיי במסירות, ונתתי לה הכל, עזבה את דרכי והפכה להיות בעלת תשובה השונה ממני ומקפידה בתורה ובמצוות?!"

האם שהתה מעט והוסיפה: "אם הייתה זו בתי היחידה שהיתה עוזבת את דרכי וחוזרת בתשובה, הייתי שותקת ומבלגיה, אך זו לא הראשונה אלא זו הבת השלישית שהחליטה לחזור בתשובה והחלה לחיות אורח חיים דתי לכל דבר עם חתן הדומה לה במעשיה!".

אותה אשה נעמדה מהצד והקשיבה בתדהמה. "אכן, תמוה הדבר עד למאד", ניסתה לדבר אל ליבה, "כששלושת בנותייך חזרו בתשובה והתחתנו כדת משה וישראל על פי דרך ישראל סבא, אני מבינה את הקושי שלך ואת ההרגשה השונה שיש לך. אך האם תוכלי לומר לי: האם עשית דבר מסוים או פעולה מיוחדת שגרמה ששלושת בנותייך חזרו בתשובה?"

"האמיני לי", החלה האמא לפתוח בשיחה כשהרגישה שיש מישהו שמבין אותה, "שמעולם לא היה לי קשר ליהדות, ומעולם לא דיברתי על כך בביתנו". "אולי תנסי לחשוב בכל זאת", ביקשה האשה. ואז, לאחר מחשבה מעמיקה אמרה האם: "נזכרת אני כי לפני 20 שנה השתתפתי בסמינר לבעלי תשובה, הגעתי לשם שלא מרצוני, ולכן הגם ששמעתי את ההרצאות, הדברים לא עשו בי רושם ולא פעלו על ליבי.

מלבד דבר אחד בודד אותו אני עושה עד היום". "מה הוא אותו דבר?", החלה האשה להסתקרן עד למאד.

"אני זוכרת, כי בסוף הסמינר עלה אחד המרצים דיבר על סגולה לזכות לברכה והצלחה בבית ובמשפחה. הוא אמר כי סגולה זו היא טובה ומוכחת, והיא נכתבה על ידי איש אלוקים קדוש לפני מאות בשנים. הוא חילק לכל המשתתפים מעין 'מאמר – תפילה' ובו כתובה הסגולה מאז, בכל בוקר, אני לא מוותרת ואומרת את המאמר הזה מילה במילה." "מהו אותו מאמר?", שאלה האשה בסקרנות "הנה, יש לי אותו כאן בתיק", אמרה האם ושלפה ממנו את 'תפילת השל"ה הקדוש' אשר היא תחינה ובקשה קדומה על זכיה בבנים צדיקים והולכים בדרך ה'. מיד כשראתה זאת אותה אשה, התחזקה היא עד למאד והבינה עד היכן מגיע כוחה של תפילה על רוחניות הבית והילדים. שאם אשה שאינה הולכת בדרך התורה והמצוות ואף אינה מכירה בהם, מתפללת בתמימות ומבקשת על בניה, רק בגלל שהיא חושבת שהדבר הינו סגולה להצלחה וברכה בחיים, והקב"ה שומע תפילתה ונותן לה שלוש בנות שחזרו בתשובה, על אחת כמה וכמה אשה ובעל המתחננים מעומקי ליבם בכל יום לזכות בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, שאין תפילתם שבה ריקם ובודאי שביום מן הימים יראו את פירותיהם בשטח.

האדמו"ר מבעלזא היה אומר: "איני מבין איך אפשר לאב הרוצה שבניו יגדלו בדרך התורה להישאר עם עניינם יבשות בתפילת שמונה עשרה!..

ה'לכות': עירוב תבשילין.

כאשר חל יום טוב סמוך לשבת, אסרו חכמים להכין או לבשל ביום טוב בשביל שבת, מפני שנראה כמזלזל בקדושת יום טוב. ולכן תקנו חכמים לעשות 'עירוב תבשילין, אשר באמצעותו מראה האדם שהוא כבר התחיל את הכנתויו לשבת עוד מלפני יום טוב, וכאשר מבשל ביום טוב, הוא רק כמשלים ומסיים את הכנתויו לשבת. ובמעשה זה, הותר לו לבשל מיום טוב לשבת.

על כן, כאשר חל יום טוב ביום שיש, ורוצה לבשל ביום טוב לכבוד השבת, על כל אחד להניח 'עירוב תבשילין, כפי שיתבאר להלן. (רעז)

הפטורים מעירוב תבשילין: כיון שעיקר מטרת הנחת עירוב תבשילין היא, כדי שנוכל לאפות ולבשל מיום טוב לשבת, לכך מי שבישל את כל התבשילים של שבת מערב יום טוב, ולא נותר לו לבשל לשבת, אינו צריך להניח עירוב תבשילין בשביל הדלקת הנרות בלבד שמדליק לכבוד השבת. ואם רוצה להניח עירוב תבשילין, יניח ללא ברכה, שספק ברכות להקל. (רעז)

בית הארחה - משפחה המתארחת בבית הארחה, ואינם צריכים לבשל כלל לשבת, פטורים הם מלהניח עירוב תבשילין. (רעז)
הכנסת אורחים - המתארחים אצל מכריהם, אינם צריכים להניח עירוב תבשילין, אלא יסמכו על עירוב התבשילין שמניח בעל הבית, ורשאים גם האורחים לעזור בבישולים ובאפיה ובשאר ההכנות, כבני הבית ממש. (רעז)
זמן הנחת העירוב הוא בערב יום טוב, דהיינו ביום חמישי. ואפשר לעשותו כבר מליל חמישי [יום רביעי בלילה]. עד למחרת בשקיעת החמה של יום חמישי. ואם שכח, יניח את העירוב בבין השמשות עם ברכה. (יחזה דעת ח"ו סימן לא. רפב)
כיצד עושים עירוב תבשילין? לוקח מאכל מבושל או צלי או כבוש, שיש רגילות לאוכלו עם פת, ויוסיף גם מין מאפה בשיעור "כזית" [27 גרם]. ויש שנהגו לקחת ביצה מבושלת עם לחם. ובזמנינו שיש מקררים והתבשיל נשמר היטב, טוב להדר לקחת תבשיל חשוב, כמו בשר או דגים לכבוד המצוה. (רעו, רפא)

הברכה - כשמניח את העירוב, מברך: "בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצוותיו וציונו, על מצות עירוב". ואחר כך יאמר את הנוסח שתקנו חז"ל בלשון ארמית, ואם אינו מבין בלשון ארמית, יאמר את הנוסח שבלשון הקודש, כדלהלן:
נוסח העירוב בארמית: "בדין עירובא, יהא שרי לנא לאפויי, ולבשולי, ולאדלוקי שרגא, ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת".
נוסח העירוב בלשון הקודש: "בזה העירוב, יהיה מותר לנו לאפות, ולבשל, ולהדליק את הנר, ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת". (רפד)
טוב שבעלת הבית תשמע את הברכה ואת נוסח העירוב מפי בעלה, כי עיקר העירוב נעשה בשבילה שהיא עוסקת בצרכי הבית ומבשלת. ומכל מקום אם לא שמעה, אין זה מעכב ורשאית לבשל ולאפות כרגיל. (רפג).